

ច្បាប់

ស្តីពី

របបសោធននិវត្តន៍និង

សោធនធាតុបង់សមត្ថភាពការងារ

ចំពោះយោធិន ក្នុងកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ

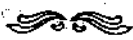
ច្បាប់

ស្តីពី

របបសោធននិវត្តន៍និង

សោធនធាតុបង់សមត្ថភាពការងារ

ចំពោះយោធិន នៃកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ

ជំពូកទី ១

របបសោធននិវត្តន៍

មាត្រា ១

យោធិនទាំង ២ ភេទ ដែលបានបំរើការងារក្នុងកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ ហើយអាចចូលនិវត្តន៍បាន លុះតែបំពេញលក្ខខណ្ឌដូចខាងក្រោម ៖

- ក - បុរសត្រូវមានអាយុ ៥៥ ឆ្នាំ និងមានរយៈពេលបំរើការងាររដ្ឋបាល ២០ ឆ្នាំ យ៉ាងតិច ។
- ខ - ស្ត្រីត្រូវមានអាយុ ៥០ ឆ្នាំ និងមានរយៈពេលបំរើការងាររដ្ឋបាល ១៥ ឆ្នាំ យ៉ាងតិច ។
- រយៈពេលបំរើការងារ ២០ ឆ្នាំ និង ១៥ ឆ្នាំខាងលើនេះ ត្រូវមានរយៈពេលបំរើការងារក្នុងកងយោធពលខេមរភូមិន្ទយ៉ាងតិច ៥ ឆ្នាំ ជាបន្តបន្ទាប់មុនពេលចូលនិវត្តន៍ ។

មាត្រា ២

យោធិនទាំង ២ ភេទ នៃកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ អាចទទួលរបបសោធននិវត្តន៍បានត្រូវមាន លក្ខខណ្ឌដូចខាងក្រោម ៖

- ក - របបសោធននិវត្តន៍អប្បបរមា
 - ១ - យោធិនដែលបំពេញលក្ខខណ្ឌ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ១ នៃច្បាប់នេះ ឬ
 - ២ - ចំពោះយោធិនដែលបានបំរើការងារនៅតំបន់លំបាក ការងារព្រោះថ្នាក់ ឬការងារ ប៉ះពាល់សុខភាពចំនួន ១០ ឆ្នាំ ចំពោះបុរស និង ៨ ឆ្នាំ ចំពោះស្ត្រី លក្ខខណ្ឌអាយុនិងរយៈពេលបំរើការងាររដ្ឋបាល ត្រូវបាន ៥ ឆ្នាំ ឬ

៣ - ចំពោះយោធិនដែលបានបំរើការងារនៅតំបន់លំបាក ការងារគ្រោះថ្នាក់ ឬការងារ
ប៉ះពាល់សុខភាពចំនួន ១២ ឆ្នាំ ចំពោះបុរស និង ៩ ឆ្នាំ ចំពោះស្ត្រី លក្ខខណ្ឌអាជ្ញាប័ណ្ណចុះ ៥ ឆ្នាំ តែពុំមាន
លក្ខខណ្ឌរយៈពេលបំរើការងាររដ្ឋមុខ ឬ

៤ - ចំពោះយោធិនដែលបានបំរើការងារនៅតំបន់លំបាក ការងារគ្រោះថ្នាក់ ឬការងារ
ប៉ះពាល់សុខភាពចំនួន ១៥ ឆ្នាំ ចំពោះបុរស និង ១០ ឆ្នាំ ចំពោះស្ត្រី ពុំមានលក្ខខណ្ឌអាជ្ញាប័ណ្ណចុះនិរយៈពេលបំរើការងារ
រដ្ឋមុខមានចែងក្នុងមាត្រា ១ ១៩ ឬ

៥ - ចំពោះយោធិនដែលបានបំរើការងារផ្សេងៗ ក្នុងកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ ចំនួន
២០ ឆ្នាំ ចំពោះបុរស និង ១៥ ឆ្នាំ ចំពោះស្ត្រី ពុំមានលក្ខខណ្ឌអាជ្ញាប័ណ្ណចុះនិរយៈពេលបំរើការងាររដ្ឋមុខមានចែងក្នុង
មាត្រា ១ ១៩ ។

៦ - របបសោធននិវត្តន៍អតិបរមា ៖

១ - បុរសត្រូវមានអាយុ ៥៥ ឆ្នាំ និងរយៈពេលបំរើការងារក្នុងកងយោធពលខេមរ
ភូមិន្ទចំនួន ២០ ឆ្នាំ ស្ត្រីត្រូវមានអាយុ ៥០ ឆ្នាំ និងរយៈពេលបំរើការងារក្នុងកងយោធពលខេមរភូមិន្ទចំនួន ១៥ ឆ្នាំ
ឬ

២ - បុរសត្រូវមានអាយុ ៥០ ឆ្នាំ និងរយៈពេលបំរើការងារនៅតំបន់លំបាក ការងារ
គ្រោះថ្នាក់ ឬការងារប៉ះពាល់សុខភាពចំនួន ១៥ ឆ្នាំ ក្នុងកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ ។ ស្ត្រីត្រូវមានអាយុ ៤៥ ឆ្នាំ
និងរយៈពេលបំរើការងារនៅតំបន់លំបាក ការងារគ្រោះថ្នាក់ ឬការងារប៉ះពាល់សុខភាព ចំនួន ១០ ឆ្នាំ ក្នុងកង
យោធពលខេមរភូមិន្ទ ឬ

៣ - ឧត្តមសេនីយ៍ ឬវិរជន ក្នុងកងយោធពលខេមរភូមិន្ទដែលបានបំពេញលក្ខខណ្ឌដូច
មានចែងនៅចំណុច "ក" ក្នុងមាត្រា ២ ត្រូវបានទទួលរបបសោធននិវត្តន៍អតិបរមា ឬ

៤ - ចំពោះយោធិនពិការដែលនៅបំរើការងារជាបរិច្ចាគយូរឆ្នាំ ត្រូវបានទទួល
របបសោធននិវត្តន៍អតិបរមាដូចមានចែងក្នុងចំណុច "ខ" នៃមាត្រា ២ ។

មាត្រា ៣ -

របៀបនីតិវិធីរយៈពេលបំរើការងារព្រមទាំងការកំណត់តំបន់លំបាក ការងារគ្រោះថ្នាក់ ឬការងារប៉ះ
ពាល់សុខភាពដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ១ និងមាត្រា ២ ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

មាត្រា ៤ -

យោធិនទាំងពីរភេទ ដែលមិនបានបំពេញលក្ខខណ្ឌដូចមានចែងក្នុងចំណុច "ក" មាត្រា ២ នៃ ច្បាប់នេះ មិនទទួលបានប្រាក់សោធននិវត្តន៍នេះឡើយ តែទទួលបានប្រាក់ឧបត្ថម្ភផ្តាច់សរុបមួយ ស្មើនឹងប្រៀបប្រដាប់នៃចុងក្រោយ របស់សាមីខ្លួន គុណនឹងចំនួនឆ្នាំដែលបានបំពេញការងារ ។ ប្រាក់ឧបត្ថម្ភនេះមិនត្រូវតិចជាងប្រៀប ៦ នៃចុងក្រោយរបស់ សាមីខ្លួនឡើយ ។

មាត្រា ៥ -

ប្រាក់សោធននិវត្តន៍ត្រូវកំណត់ដូចខាងក្រោម ៖

- ១- ប្រាក់សោធននិវត្តន៍អប្បបរមាប្រចាំខែស្នើ ៥០ ភាគរយនៃប្រៀបប្រដាប់ឥណទានសក្តិប្រចាំខែចុង ក្រោយ ។ ប្រាក់នេះត្រូវបានអត្រាបន្ថែម ១ឆ្នាំ ២ ភាគរយទៀត រាប់ចាប់ពីឆ្នាំទី ៤ នៃរយៈពេលបំពេញការងារយោធា ឬ ចាប់ពីឆ្នាំទី ៦ នៃរយៈពេលបំពេញការងាររដ្ឋ ។ តែសរុបមិនត្រូវលើស ៨០ ភាគរយនៃប្រាក់សោធននិវត្តន៍អតិបរមា ឡើយ ។
- ២- ប្រាក់សោធននិវត្តន៍អតិបរមាប្រចាំខែស្នើ ៨០ ភាគរយនៃប្រៀបប្រដាប់ឥណទានសក្តិប្រចាំខែចុង ក្រោយ ។
- ៣- ប្រាក់សោធននិវត្តន៍ទាបបំផុតមិនត្រូវតិចជាងប្រៀបប្រដាប់ឥណទានសក្តិអប្បបរមារបស់នាយ ទាហានឡើយ ។
- ៤- យោធិនដែលបានចូលបំពេញការងារក្នុងយោធាមុនឆ្នាំ ១៩៧០ ឬរំពេចត្រូវបានអត្រាបន្ថែម ២០ ភាគរយនៃប្រៀបប្រដាប់ឥណទានសក្តិថែមទៀត ។
- ៥- យោធិនដែលចូលបំពេញការងារក្នុងយោធាមុនឆ្នាំ ១៩៧៩ ត្រូវបានអត្រាបន្ថែម ១៥ ភាគរយនៃប្រៀបប្រដាប់ឥណទានសក្តិថែមទៀត ។
- ៦- យោធិនដែលធ្វើការនៅតំបន់លំបាក ការងារគ្រោះថ្នាក់ ឬការងារប៉ះពាល់សុខភាព ត្រូវបានអត្រាបន្ថែម ១៥ ភាគរយនៃប្រៀបប្រដាប់ឥណទានសក្តិថែមទៀត ។

មាត្រា ៦ -

របបបន្ថែមផ្សេងៗសម្រាប់ចូលនិវត្តន៍ ៖

- ១- ត្រូវទទួលបានប្រាក់បន្ថែមមួយលើកស្មើ ៨ ខែ នៃប្រៀបប្រដាប់នៃចុងក្រោយរបស់សាមីខ្លួន ។
- ២- អាចសុំច្បាប់ឈប់សម្រាកពី ៦ ដល់ ១២ ខែ គិតតាមឥណទានសក្តិ និងករណីចាំបាច់ របស់យោធិនម្នាក់ៗមុនពេលចូលនិវត្តន៍ ។